

DEO OPTIMO MAX: FAVENTE.

Ex

Indulta Ampliss: Facultatis Juridica,
i. illustri & inclita Academia
Aboensi,

PRÆSIDÈ

CONSULTISSIMO VIRO,

DN. MATTHIA SWEDERO,

Juris Svecani & Rom: Professore Ordinario, Præceptore suo maximè colendo,

Benorū examini, sequentes Paragraphos submittit,

De

SUCCESSIONE

AB

INTESTATO,

ISAACUS L. MELLIIN

Junecop. Author & Resp.

Addiem 25. Junii, hora 8. matut. in Auditorio Majori ventilandos.

ABOÆ, Impr. apud JOH. L. WALLIUM,
Acad. Typogr. Anno 1687.

Abboensis et Mellianus

SACRÆ REGIÆ MAJESTATIS,
SENATORI,
& Dicasterii Regii, qvod Junecopiæ est,
PRÆSIDI,
ILLUSTRISSIMO EXCELLENTISSIMO ^g
DOMINO,

DN. AXELIO

SCANDIAKUM/

Domino in Årstadh/ Frötuna/ Efami/
Nässnås/ Probstehoff/
&c. &c.

MECÆNATI AC PATRONO
meo magno;

ut 5

Perillustri ac Generosissimo DOMINO,
eiusdem Parlamenti
VICE-PRÆSIDI;

Nec non

Nobilissimis, Consultissimis, Amplissi-
misque, prædicti Dicasterii DOMINIS
ASSESSORIBUS, Evergetis, Fautoribus
ac Promotoribus meis propensi-
simis.

D.D.D.

J. MELLIN;

Illustrissime, Generosissime, Nobilissimi,
Amplissimiq; Domini:

xcellentiam Vestram, Eminen-
tiam, Amplitudinem, nec non
in rebus agendis, Authori-
tatem, solicitudinemq; dum
exactè caperam considerare,
dubitatio quædam & hæsitatio me pervasit,
an decorum esset, Juridico huic Exercitio
rudi Minerva elaborato, Tanta Nomina in-
scribere: hæsitantem tamen solita vestra ac
gratiosa in Musarum cultores benevolentia,
erexit, incitavitque. Quare hasce studio-
rum meorum Primitias, humilima mente,
Tibi Illustrissime Domine, Mecenas magne,
offerre ac dicare baud vereor, nixus firma-
ſpe, Te illas non reputurum. Idem & de
vobis, Generosissime, Nobilissimi, Amplissimi-
que Domini, sperare facit, tum quem paulo
ante memoravi, propensissimus vester, in
artium liberalium, & in primis Themidos
sedulos sectatores, animus; tum ingentia

in Pa-

in Patrem meum charissimum, collata beneficia, quorum memoria & laus & apud me nunquam intercident. Continuate modo, submissime peto, & particulas benevolentiae vestrae, ad me quoque diffundite; quarum non minimam interpretabor, si leve hoc quod ad vos referto exercitium Academicum, intellexero vobis haud improbari. Quod superest, ex intimis cordis recessibus, D. T. O. M. veneror, velit Excellentiam vestram, Generositatem tuam, & Nobilissimos Consultissimosque Dominos, in justitiae egregios usus atque commoda, quam diutissime salvos conservare!

Excellentiae Vestrae,

Generositatis Tuæ,

Nobilissimorum ac Consultissimorum
Vestrorum Nominum

Humilimus Cultor

J. MELLIN.

Eruditione & morum venustate conspi-
cua Juveni,

DN. ISAACO MELLIIN,

DE SUCCESSIONE AB INTESTATO

Egregie differenti, commilitoni & a-
mico suo perdilecto, hæc pauca su-
bitò sed gratulabundus
scripsit:

Quam constans Juris studiis incumbit
ISACE

MELLIIN præclari docta propago patriæ,
Monstrat id in presens discursus nobilis
bicce

Ingenii Specimen non leve credo tui.
Ergo tuis studiis Themis alma paratior ad-
stat

Atque eadem patriis usibus aptat ovans,
Post expectatis compenset honoribus, utque
Inter juridicos splendida stella nices.

JOH. FLACHSENIUS,

Acad. h. t. Rector.

Defuncti bona patriasque sedes,
Qvem mors abripit absq; mens
tis ullo

Decreto præeunte publicevè
Monstrato, velit ista cui patere,
Tu scribis soboli nepotibusq;,
MELLIN optime, jure vindicanda.
Innixus rationibus probatis. †
Nam præsumitur hæc Patris vo-
luntas:

Ex sese genitis favere, eisq;;
Heic quod quæsierat labore multo
Ipso deniq; mortuo, relinqui.
Cognatos pariterq; præferendos
Percharis licet, heic doces, ami-
cis.

Isthæc præcipiunt sacrata jura
Hâc in materiâ probè tenenda;
Ut sic litibus auferatur omne
Fomentum; teneræ satisq; fiat

Storgæ,

Storgæ, quam nitidi Monarcha
cœli

Cordi providus indidit paren-
tum,

Istos quæ moneat pudica curæ
Nec non officii subinde fœtus
Adversus proprios. Amice

MELLIN,

Isthæc omnia discutis polito
Sermone, heic variæque jura gen-
tis

Evolvis, simul atque scita legis
Naturæ, ratione dictitante.
Sanè nobiliore vix labore
Vires ingenii Tui probare
Posse, ô Themidos satelles al-
mæ.

Qvare gratulor hos Tibi frequenti
Ulu tum studioquæ comparatos
Profectus vovoquæ corde puro,

Ut

**Ut vasti omnipotens creator or-
bis,
Mortales mediante jure cunctos
Qui vult dirigi, & æqvitate sumâ,
Eventu placido coronet istos!**

**Eximio doctissimoq; Dn. ISAACO
MELLIN,** eruditæ dissertationis *de Successionibus ab Inte-
stato* authori, ejusdemque strenuo propugnatori, ita gratulari voluit

**DANIEL SARCOVIUS,
Aboënsis.**

**† 2. Corinth. XII. 14. L. 7. fl. de
bonis damnatorum L. 8. §. 5. C.
de bonis quæ liberis adquir. L. 5.
§. 1. &. 5. L. 8. fl. de agno sc. &
lend, liberis &c.**

Tiam si totius orbis il-
lustre lumen Sol, post
occasum, rursum sui
splendoris radiis, ter-
ræ faciem illuminet; ac Luna sæ-
pius quasi extincta, renascatur:
Homo tamen alius planè conditionis,
semel è vita commigrans;
non his in terris amplius reviviscit,
nec senio confectus, vigorem ju-
venilem iterum recipit. *a.* Idq;e
sine ullo discrimine observatur.
Nam divitiis affluentissimus, util-
lum tantum exempli loco hic pro-
feram, sicut egressus de utero Ma-
tris suæ, sic revertetur, & nihil de
bonis suis secum auferet. *b.* Itaq;
illa tanto sudore ut plurimum ac-
quisita, aliis relinqueremus cogimur;

A nihilq;

a. Plin; lib. 2. cap. 9. b. Sap. cap. 5.

nihilq; præter linteum cum assere
deportamus. In quæ bona quem-
admodum succedatur post mor-
tem nostram, in præsenti discute-
re D. V. decrevimus. Et quam-
quam circa aditionem eorum, quæ
alias Successio ab intestato vocari
sivevit, permulta difficultia occur-
rant, quæ ingenii ac cerebri ner-
vos exercere valeant; vires tamen
tentare placuit, & omisla de indu-
stria ὀρματολογίᾳ, quæ in se satis li-
quida & clara videtur, ipsam de-
finitionem realem aggredi.

§. II.

*Successio ab intestato, est actus legi-
timus, quo proximi heredes, heredita-
tem defuncti, qui sine testamento, aut
nullo facto, aut non recte condito, de-
cesserat, adeunt. Sive ut brevius de-
scribam: Hæreditas est successio, in
uni-*

universum jus, quod defunctus habuit.
l. 24. s. de V. S. & 62. s. de R. J.
§. III.

In definitione nostra dicitur *a.*
Eius legitimus; quia tam sola lege
naturali, *a.* quam civili *b.* proce-
dit hic actus, ut quando per mor-
tem discedens, nullum condide-
rat testamentum, Hereditas pro-
ximioribus deferatur. Proximio-
res autem dicuntur *ii*, quos nemo
capax Successionis antecedit; præ-
cedente *v.* testamento rectè con-
dito, successio ab Intestato cessat.
Sed & testamentaria hæc succes-
sio legitima dici potest, licet non
sic propriè, ut Successio ab intesta-
to, (vid. l. 130. de V. S.) hac ap-

A 2   pels

a. Vid. Selden: de Successione ad Discipl. Hebraorum:
Proleg: & Pufendorf, Jur N. & G. iv, 11, 1,
seqq. b. Vid. Tit: 16. & ultim: lib. 38. ff. de suis
& legitim. hered. & lib. 6. Tit: 54. 57. & 58;
Cod. cod.

pellatione digna; quia non primò,
& immediate, sed secundariò, &
quasi per consequentiam, leges ci-
viles ipsam roborant & firmant.
γ. Nam consensus totius orbis fa-
vet testamentis, sic nempè, ut nihil
magis hominibus deberi putet,
quam ut supremæ voluntates eo-
rum, postquam jam aliud velle
non poslunt, serventur; & licitum
sit, quod iterum non redit arbitrium;
ut loquitur Imperator δ. Tantaq;
videtur insuper esse mortalium a-
nimæ dignitas, ut post corporis in-
teritum, proroget Imperium & re-
liquias cogitationum relinquat. vid:
tamen Pufend. in contrarium eru-
ditè dislerens ε.

§. IV.

(γ) Vid. §. fin. Inst. Tit. per quas pers: nob.
acq. l. 13. ff: Qui Testam. fac. poss. & l. 13.
cod. de Testam. add C 19 Arsb. St. ac const.
reg de Testamentis. (δ) l. 1. Cod. de Sac.
Sanct. Eccles. (ε) de Jur. Nat. & Gent. 4. 10. 40

Exprimitur porrò in definitio-
ne, a Proximioribus, quibus intelli-
guntur, ut supra dictum, quos ne-
mo capax successionis antecedit.
Sunt autem illi, genuini, & sui he-
redes, (vid: Institut, Iustin.?) nem-
pe ex legitimo matrimonio proge-
niti, sive fæminæ sint, sive masculi,
posthumi, vel jam nati, filii vel ne-
potes. Unde spurii sive Bastardi, ut
Itali loquuntur, & ex damnato coi-
tu orti, in totum à defuncti here-
ditate videntur excludi, cum con-
cubitus, præterquam uxoris legiti-
mæ, interdictus plane, ac legibus
moribusque damnatus sit. Cæte-
rum illigitim os hos quod attinet li-
beros, cum illi vel sunt, ut dictum,
ex damnato & punibili coitu pro-
creati; quales incestuosí, adulteri-

ni, & similes, qui omnes non tan-
tum jure Civili Rom. ut patet ex
Novell. 89. cap. ultimo, alimenta
petere prohibentur; verum etiam
ab omni successione prorsus exclu-
duntur, afferente Christoph. Rich-
tero, (7) vel ex prohibita quidem,
sed non tam enormi consuetudine
suscepti, ut sunt naturales liberi. id
est ex concubina nati; & spuriis, seu
vulgo quæsiti. Hi quidem jure Ro-
mano, non succedit patri, & agna-
tis, (vid. tamen de naturalib⁹, No-
vel: 89. cap. 4.) sed matri, & omnib⁹
per lineam maternam ascendentia-
bus, perinde ut legitimi succedunt.
(8) Quod idem fere jure Sycano,
quæ spurios, obtinet, & cum con-
cubina.

(7) Seeb. I. memb. 3. Tract. de success. ab Intest.
add. Illust. R⁹ Lamb⁹ obser. 3. lib. 4. §. 1. seq. &
Siernb. jur. sivegn. Goth. vetust. p. m. 14.
(8) l. 2. G. 8. ff. unde cognatis.

eubinatus apud nos in usu erat, obtinuisse constat. Fere, inquam; nam hoc jure etiam patri succedunt, [add. tamen leg. Velsm. tit. Erfb. b. c. 51.) Legislatores enim nostri, æquitatem naturalem sequentes, naturalibus liberis seu spuriis, non solum victimum & amictum, curamq; in septimum annum decreverunt; (1) sed etiam ad utriusque parentis hereditatem admiserunt, hoc nempè pacto, ut ex bonis paternis, duas marcas ex maternis vero unam consequerentur; à successione vero liberorum suorum, non excluderentur. (*) Aliud dicendum esset, si legitimatio per subsequens matrimonium, aut rescri-

A 4 prum

(1) cap. 18. Erfdb. II. (*) vid. c. 19. d. tit. 51. in fin. Stl. eod. add. c. 52. ejusdem. tit. Velsm. & Ralamb. d. l. privilegiaq; Nobil. de anno 1623. §. 4. conf. & Siernb. d. l.

ptum Principis facta fuisset. & Plura de exclusione ab hereditate infra afferentur.

§. V.

Ut paulo planius distinctiusq;; hæc explicitur, sciendum est, tres ordines succendentium ab Intestate potissimum solere constitui; Descendentium, Ascendentium & collateraliū. Descendentes, vulgo Brystarwingar, jure Divino, μ & naturæ, primo succedunt. Deinde Personæ Ascendentium, ad hæreditatem vocantur ξ. Post has, illa ad Collaterales defertur. Et jure civili, etiam filios in successione parentum intestatorum, cæteris succe-

λ §.13. lib. I. Instit. de Nupt. Novell. 74.c.2. Nov. 89.c.9. & 10. quæstib. II. c.3. μ vid. 2. Cor. 12, 14. Rom. 8. 17. v Grotius de Jure B. & P. 2.75. ξ Grotius d. I. §.9. Pufendorf. lib. 4. c.11. §. 13. de jure Nat. & Gent. o Pufend. d. I. §. 14.

succedentium gradibus præferri;
afferere haud veremur. Non sc̄,
inquit Pomponius *Iulus*, Parentibus, li-
berorum, ut liberis parentum debetur
hæreditas; cum Parentes ad bonalibero-
rum ratio miserationis admittat; liberos
vero simul naturæ & parentum com-
mune votum. Qvibus verbis, quam-
quā prærogativa successionis libe-
rorum, juri naturæ conveniens, ad-
struatur; tamen & illam civiliter
adprobata m̄ apparet. vid. Jus. Svec.
tit. *Erfdb.* II. & *Etl.* Simul & hoc
inde colligitur, vix præsumi, de-
functum alienam sobolem, pro-
priæ præponere voluisse, cum nul-
lus sit affectus qui facile vincat
Paternum. Quod assertum & a-
liis roboratur rationibus: Nam
filii propemodum iidem cum Pa-
tribus esse putantur. *In filio Pater*
vidit

oīvit, dicit Tolosanus, π Et ut ait.
Calistratus p. Idcirco filios filiasve
concipimus, atquè edimus, ut ex prole
eorum, earumve, diuturnitatis memo-
riam, in ævum relinqvamus. Qvare
cum filii longiorem Parentibus or-
dinariò trahant vitam, svadet ra-
tio, & sopyù Parentum, ac affectus
illuc inclinat, ut malint suos quam
extraneos, ex bonis relinquendis,
locupletari vel ad minimum vitam
ducere. Non enim par est, filiis
thesaurizare Parentibus, sed Pa-
rentes filiis, loquta fuit antiqui-
tas σ. Secus si fieret, naturæ ordo,
videretur inversus. Plures & ali-
as rationes vid. apud præall, auct.
Grot. & **Pufend.** dd. ll.

.VI.

π lib. 45. cap. 2. §. 14. syntag. jur. univ. e.
l. 220. ff. de U. S. & d. l. 2. Corinstb.
41 §. 13,

Diximus *Hereditatem adeunt.* Necesse enim ac utile decedentibus esse quodammodo ducimus, heredes relinquere, ne eorum bona cuilibet vacent. Unde & lites ori possint, & periculum creari herede destitutis, eorundemque memoria, vel intercidere, vel injuria adfici. *Quapropter lex favens* defunctis, deficientibus proximis heredibus, ad alios remotiores, hereditatem devolvi curat, excludendo tamen quasdam personas, quae sub praetextu aliquo inique, in bona defunctorum irrepere tentent. Atque adeò sollicita & prudens cura invenitur in hoc legislatorum, ut existentis omnibus tam proximioribus, quam remotioribus, qui hereditatem quo-qmodo

& §. 1. in fin, lib. 1. iustit. Tit. 6.

modo prætendere possent, fiscum
Regium de quo in seqq. agemus,
ad Successionem admittat, ut ut
hoc, ob plane aliam, quam cum
agnati vel cognati admittuntur, vi-
deatur fieri causam.

§. VII.

Diximus deinde, qui sine testa-
mento omnino nullo, aut non recte con-
dito, deceperat. Hoc est, qui Intesta-
tus extinguitur. Qvando autem
hoc contingit exponit ipse Justini-
anus, v afferendo intestatum de-
cessisse 1. quin nullum omnino testamen-
tum considerat. 2. aut non jure fecerat,
3. aut id quod fecerat ruptum irritum-
que factum est. 4. Aut si ex eo ne-
mo beres extiterat. Intestatus ergo
dicitur & ille, qui testamenti qvidē
factionem activam habuit, sed ta-
men
v. 3. tit. x. Instit. sub initium.

men testamentum nullum erexit,
Intestatusq; decessit. Activam au-
tem factio[n]em testamenti non ha-
bent, *Impuberis*, & *pupilli*, ob defe-
ctum Judicij. φ ob morbum vero
animi *furiōsi*. χ *prodigi*, ob prohi-
bitionem legis, aliiq; multi. ψ qvam-
quam potentialem condendi Te-
stamenti factio[n]em eos habere
quoda[m]odo concedere possimus.
Unde & quoad effectum Juris, pro
Intestatis hi habentur, quippe so-
la potentia (licet in omnibus & id
concedi nequit,) naturali instru-
eti. *Non jure factum*, deinde dicit
Imperator, rumpit testamentum; id
sit, ubi quidem factum est testa-
mentum

φ §. 1. *Instit.* qui *Test. fac. poss. l. s. 19. ff. eod.* &
l. 4. Cod. eod. χ l. 9. Cod. eod. ψ vid. d. tit.
Instit. ff. & Cod. ac de prodigiis §. 2. Instit. l.
15. ff. l. 40. de Reg. Jur. add. Struv. Syntag.
Jur. Civ. Exercit. 32. §. 6. seqq.

mentum, sed minus recte, vel qvia
in eo solennia juris deficiunt, qui-
bus neglectis, fit irritum; & aut pie-
tatis officiū præteriit Testator, malè
exheredando filiū, aut prætereūdo,
qvo casu, vel initio irritum est, vel
per querelam in officiis testamenti, vel
per bonorum possessionem contra
tabulas, irritum efficitur. α Rumpi-
tur porro testamentum cum Post-
humus, post testamentum erectū
nascitur, aut quasi nasci intelligitur.
Qvare agnatione vel quasi agna-
tione sui heredis, infirmatur ac
debilitatur. β Præterea rumpitur,
cum

ω l.1. ff. de in just. rupt. Test. add. Sruv. d. Exere.
§.16. & Pufend. d. lib. c. 10. §.7. & vid. Instit. Tit.
de Exhered. l.. 4. ff. de bonor. possess. cont. Tabul.
legesq; alias citatas à Godofredo in margine.
 β vid. l.3. §. 1. ultim. l.4. l.5. l.6. §. 1. 2. princ.
Tit. ff. de injust. rupt. irrit. fact. Testam. add.
Sruv. d. Exercit. tb. 27. §. 37.

cum Testator testamentum revo-
cat, alio æque perfecte conlecto,
quo prius deletur, ac tollitur. Te-
statore enim prius testamentum
cancellante, comburente, delen-
te vel etiam resignante, non am-
plius illud reviviscit, si modo hæc
perpetrata sunt consilio, ac non
casu. ^y Intestatus denique & fit, qui
quidem initio testamentum jure
fecit, sed ex eo nemo hereditatem
adiit. ^d Atque hæc quidem Jure
Rom. ubi fusè discutiuntur, sic
comparata sunt. Quid vero Jure
Svecano, circa hanc materiam ob-
tineat, aut saltem obtainere debe-
at, patere poterit ex legibus no-
stris, : & Constitut. Regia de Te-

sta-

^y Vid. d. tit. ff. Institut. & Sruvius tb. 38.
seqq. ^d L 64. de S. U. i cap. 9, Jordb.
& cap. 14 Kyrdb. §§. & caput 19.
Erfdb. Stl.

ftamentis. & ad quas b. l. missum
volo; cum hæc nunc uberioris tra-
ctare non mei sit instituti,

§. VIII.

Explicationem Definitionis ab-
solvimus; nunc consideraturi su-
mus, quomodo successio dividi pos-
sit. Commodo autem duplici mo-
do fieri divisionem nobis est per-
svasum; scilicet successio omnis fit
sive ab intestato per legis provisionem,
sive facta dispositione quadam ultimade-
functi. Qvo illud Varronis vide-
tur posse applicari: Quod alteri-
us fuit; id ut fiat meum necesse est ali-
quid intercedere. ¶ Nam inter mo-
dos acquirendi derivativos qui-
dam adhibentur in eventum mor-
tis, quidam inter vivos utrinque
res transferunt. ¶ Sed tamen

tan-

¶ de anno 1686. ¶ de re rustic. lib. 2. ¶ Pue-
fend. d. l. §. I.

tantus est favor dispositionis
ultimæ testatoris, præ succe-
sione, ut cuilibet pro liberrima
voluntate de bonis suis quid velit
facere concedatur, ejusq; voluntas
pro lege habeatur; s. modo, ut su-
pra dictum, a Juris dispositione, &
forma a lege præscripta, non re-
cedatur. n.

§. IX.

Bona à Defuncto hereditariare-
licita, materiam successionis con-
stituunt, & Sive sint mobilia, sive
immobilia, vel quocunq; alio no-
mine venire possint.

§. X.

Succedendi modum quod atti-
net, eum duplicem esse asserimus,
vel dupliciter considerari. Primus

B est in

Galat. 3. add. Nov. 22. de Nupt. n. l. 55.
ff. delegat. I. &. Locc. Diff. 9. §. 5.

est in successionis ordine. 2. in existentium bonorum Divisione. $\mu.$

§. XI.

Ut autem ordo hic succedenti-
um innoteſcat adhuc clarius, ne-
cessum videtur, verbo ſaltem indi-
gitare, quomodo gradus compu-
tatio fieri debeat. Tralatitium au-
tem eſt in jure civili, ſemper personam
generatam, unum adjicere gradum & vel
quod eodem recidit, unaquāq; gene-
rationem, gradum conſtituere, tam in linea
deſcendentis, quam ascendentis: linam vero
transversam incipere à Gradu ſecundo;
cum lateralis cognatio ex alio ori-
ginem trahat, quam de cuius he-
reditate agitur. vid. Vinnius §. Sed
in jure canon: Computationis re-
gula in linea deſcendentis & aſcen-
denti hæc eſt: Quot ſunt perſone, tot
ſunt Gradus, una dempta, vel ſtipite dempto.
quam

μ Loccen.d.l. §. 6. v Instit. Inſtit. lib.3. tit. 6.
¶ In Notis add. tit. 6. Instit.

quam computationem in effectu
coincidere cum computatione
civili, in linea descendenti, & ascen-
denti putat Bern. Sutholtius. . Ac
in linea transversa æquali, quā
computationem canoniam, hæc
est regula: Quoto gradu uterq; distat à
communi stipite, eodem inter se distant. In
inæquali vero hæc: Quoto gradu re-
motior distat à communi stipite, eodem inter
se distant. Utram computationem
Jus Svecanum recipit, in successi-
one ab intestato, (de ea enim hic
loquimur) non facile dixerim.
Nam in hoc, non æq; conveniunt
Icti nostri. Puto tñ. veriori eos niti
sententia, qui computationem ca-
nonicam heic esse receptam. quod,
ni fallor, ex tit. Ersd. B. LL. evinei
potest π. add. Loccenius. .

Bz   §. xii. Pri.

• Diff. 2. §. 32. π cap. 3. 4. β. Diff. 9. §. 23. o

§. XII.

Primus Ordo Succedentium ;
quod dictum fuit supra §. 5. est
liberorum ; quorum nomen ge-
nerale est, complectiturq; omnes,
qui ex nobis descendunt. σ Succ-
cedunt autem illi ab Intestato, si
sint primi gradus, secundum no-
vissimum jus Rom: æqualiter, sive
nati sint ex verô, sive putativo Ma-
trimonio, sive masculi sint, sive fœ-
minæ, sive sui, sive emancipati, si-
ve sint ante mortem nati, sive Post-
humi. τ Quod ex putativô matri-
moniô provenientes, hoc est bo-
na fide contracto, à personis, quas
detecto errore, apparet non legi-
timè matrimonio se junxisse, (vid.
Struvium ν) æqualiter etiam cum
cæteris, quod non nemini forte-
mirum

σ l. 220. ff. de U.S. τ Richt.d. tract. memb.
I. Lect. I. add. Nov. 118. ν Exercit. 38. tb. 24.

mirum videri possit, succedantur;
affirmat Schurerius, Ictus Germanus, & hoc præjudicio, ad ejus lingvam sic habente, probat: **H**at sich Euer Verstorbener Bruder mit einer in verbotenem gradu Verehlichkeit aber doch anders nicht gemeiner noch gewußt den das es ihm geziemet und mit der selbigen exliche Kinder gezeuget so hat Er sein Erb und eigen auf dieselbe seine Kinder auch sein Lehn auf die Söhne mit Rechte gefället und können die Kinder díssfalls nicht geradlet noch ihnen ihr Väterlich Lehn Vorenthalten werden. **¶** Reliquos liberos primi gradus, æqualiter, ubi Jus Romæ est acceptum succedere, variis præjudiciis, confirmat Richterus dicto loco. quomodo vero id fiat moribus heic usitatis, mox visuri erimus; id interim non intactum relinquentes, ad præcavenda illicita conjugia, in Ecclesiis Protestantium, salubritè ex jure Canonico retentam esse denunciationem il-

lam trinam ex suggestu publico.
vid. Rhed. B. x ita ut etiam in pœ-
nam incurvant Pastores, in condi-
tionem personarum, ante procla-
mationem inquirere negligentes,
ψ conf. Giffb. dſtl. a.

§. XIII.

Hac occasione nonnihil etiam
commemorandum videtur de
primogenituræ lege ac ratione,
quam apud multas gentes, in usu
fuisse, ac etiamnum esse constat.
Nam tam antiqua est, ut ejus men-
tionem faciat Sacra pagina; & va-
riæ prærogativæ primogenitis le-
gantur concessæ. sic in hoc jure nō
infrequens est, unum unamve, to-
tum, vel Semissem, vel aliam par-

tem

x c. 15. add. Carpzov. Jurisp. Confistor. lib. 2.
defin. 137. ψ Carpz. D. tr. lib. 2. Def. 71.
num. 12. add. Conf. reg. de illicit. nupt. No-
bil. a cap. 6.

tem, aut commodum, præ cæteris
obtinere, quæ partim dignitas se-
xus virilis, & majoris ætatis, par-
tim familiarum conservandarum
necessitas ivasit. & Unde, teste
Molina, β apud Hispanos frequēs
est, usus Juris primogenituræ, quod
Majoratum vocant, cujus nomine
præcipua honorū pars familiæ est
affecta, eaq; ex dispositione præ-
ambulâ, seu, præscriptione anti-
qvissima, filio primogenito cedit,
& hoc ut familiæ dignitas, & splē-
dor conservetur: nam facilius pu-
tant hunc conservari si apud u-
num bona permaneant, quam si
in plures dividantur.

s. XIV.

Hoc etiam jus apud nos fre-
quentari, & usum præcipue ha-

B. 4

buisse

a Vid. Perez. ad Cod. lib. 6. tit. 55. n. 10. β.
De Primogeniis Hispan. add. Perez. d.l.

buisse, cum non ita pridem in illu-
stres & bene meritas personas, Co-
mitatus & Baronatus conferren-
tur, neminem latere potest, in
quos deinde ferè primogenitus
successit. At in Regni successi-
one illud obtinere etiamnum asse-
rimus. Scilicet primogenitus re-
gis filius, semper regno destinatur,
ob maxima inde fluentia commo-
da; quippè quantuni infortunii ac
incommodi, generat incertitudo
futuri regis, tantum utilitatis, secū
vehit sublata hac in resubditorum
anxietas, quod sanè antiquatum
volumina copiose docent. Qua-
re primogenitis potius principibus
Regnum deferri è re & utilitate
Reipub. esse existimarunt, quam
successionem esse in incerto vel
secundo genitos præponi, quibus
Lips. 2. Polli. 4. alioquin

annoquin successione in Regnum,
præ patruis vindicari solere, ex Gu-
stavi Primi Gloriosissimæ memo-
riæ historia patet. sed cum de his
agere, nostri non sit instituti, ut po-
te tantum materiam Successio-
num ab intestato, in bona ad i-
plos alio titulo spectantia excuti-
entes, illis meritò supersedemus,
& ad Privatorum jura revertimur.

§. XV.

Romano jure adoptatos & ar-
rogatos, ad Successionem vocari
Patris arrogatoris & Adoptantis,
liquet ex Codice Justinianeo &
Nec per hoc Jura tamen patris na-
turalis dissolvuntur, &c. Duobus au-
tem fieri modis Adoptionem, in

B 5 Justi-

d. l. s. Cod. de suis & legit. l. pen. §. fin. Cod.
de Adopt. §. 2. Instit. de Adopt. & d. lib.
Instit.

Justiniano demonstratur: C^aur
Principali rescripto, aut imperio magis-
tratus; Sed neutra jus Sangvi-
nis, ut dictum, delet; nec quic-
quam ad patrem adoptivum trans-
it; nec adoptatus, si sit extraneus
in potestate ejus est; licet ei ab
intestato succedere possit. Aliud
dicendum tamen ex jure nostro:
nam apud nos, per adoptionem
vel arrogationem, ut jure civi-
Rom: in alienam familiam non
transitur (hæc enim filiandi ge-
nera teste Stiernhöök, hic ignota,
aut jure non prodita) sed per
connubia, aliosq; modos, qui &
alios effectus Juris, quæ successio-
nem ab intestato habent & con-
sequuntur.

§. XVI. Su-

C^aur d.l. §. 1. n de Jur. Sueon. Gotb. vet. lib. 2.
e. 2. p. m. 172.

Supra §. 12. qvomodo liberi pri-
mi gradus, secundum jus Rom: suc-
cedant dictum fuit, nunc secundū
jura nostra quemadmodum ab hu-
jus gradus liberis succedatur, ante-
quam ulterius progrediamur, vide-
tur dicendum. Non vero ita heic
procedit jus nostrum; ut sit jure Ro-
mano. nam observatur apud nos
differentia locorum, qualitatum
personarum, sexus, aliarumq; cir-
cumstantiarum. Itaq; aliter ruri,
aliter in urbibus, aliter masculi, ali-
ter foeminæ, aliter Sacerdotum li-
beri, alii aliter succedunt, §. O-
lim quidem foeminæ prorsus ex-
cludebantur, ab hæreditate pa-
ren-

§ Vid. c. i. ErfB. §§. &c. i. eod. Stl. Pri-
vil. Cleric. de anno 1650. confirm. 1675. §. 13. i.
vid. II. Dalic. & c. 3. ErfB. Østl. add.
Stiernb. d. tr. p. m. 185.

rentum, si extarent malcoli, i. id
quod etiam jure divino viderur
obtinuisse: π Sed postea fuerunt
admissæ. Nam justum omnino est, ut
quos propinquitas naturæ consociat, hæredi-
tariae successionis ordo non dividat, loquun-
tur leges Visigothorum $\wedge$ Arcen-
tur vero ab hæreditate Parentum
I. Spurii, nisi fuerint per subsequens
matrimonium, aut rescriptum
principis legitimati ut supra §. 4.
dictum fuit 2. Liberi qui Parentes occi-
derunt, sive consilio sive casu, pro-
pter regulam generalem contem-
tam in Grisib. §§. μ 3. Banniti seu
Proscripti ν 4. Exheredati. o Ubi ta-
men notandum tales, hereditatis
aliundè quam a quibus exhereda-
ti sunt, venientis, esse capaces. π

s. Apo-
 π Numer. cap. 27. b. 8. A lib. 4. c. 9. tit. 2. add.
Rålamb. l. 4. Obser. 2. μ c. 12. D d. tit. c. 8.
e. c. 3. Gissib. §§. π l. 8. ff. de R. I.

s. Apostate p. 6. Perduelles & Alias ex-
heredationis causas ex jure civili,
vide in Novella Just. τ quamquam
& aliæ dēcur, à Struvio recensitæ, v
& apud ipsum, d. l. quærendæ.

§. XVII.

Deficientibus liberis in primo
gradu constitutis, succedunt ne-
potes, parentum locum repræsen-
tantes, quorum Successio longe
potior est Ascendentium & colla-
teralium successione. Hoc vero
jure repræsentationis, quo usq; suc-
cedant, vel succedere debeant de-
scendentes, juxta leges nostras
non satis convenit inter Ictos Pa-
rrios. Habet quidem textus ex-
pressus: Och Taft Slick Sonabarn af arf-
we / som Son/ och slick Dotterbarn som dotter
hvar

¶ vid. Constit. Orebrog. de anno, nifallor, 1617.
art. 10. § 1. 3. Cod. de Apostatis. & vid. c. 8. § 9.
Höghb. LL. & 15. c. 3. §. 4. v Exercit. 32.
ib. 33.

å hvat heller något lifver af systemen eller en φ
Item, Nu åro en barn eller barnabarn till
gå åre Fader och Moder etc. Unde vide-
tur colligi, jus repræsentationis ter-
minari in nepotibus, vel neptibus
h. c. in secundo gradu. At sunt
rursus alii, qui illud extendunt usq;
ad quintum gradum; & idq; non
tantum in linea descendente cum
effectu successionis, sed & collate-
rali. ψ Probareque hoc nituntur
quoad descendenter, ex cap. 4.
Erfdb. LL. ubi hæc habentur verba;
delas wider Brystarff och Baakarf fiermer i släk-
terne än nu är sagt/ och åro både jämstälde then
Döda/ gönge rå Brystarff till/ och Baakarf frå.
Quorum illa än nu är sagde non
indigitare secundum gradum, de
quo ibid. cap. i. contendunt, sed

aliquem

φ cap. i. Erfdb. LL. &c. 2: ibm. x did. dis-
curs. incert. auct. de anno 1659. 26. Januar.
deberedit. ψ Rålamb. præjudicata quædam
ejus rei inserit D. suo tractatui Obser. 6. p.
m. 330. seq.

aliquem extra quartum, cum quarti, tertij & secundi mentio facta sit linea^e ad scendentis in cap. proxime præcedente tertio. vid. Dn. Radlamb. d.l. p. 336. Sed juris patriæ qvondam peritissimus, & in hac Academia Juris Professor celeberrimus Johannes Stiern. Högl/ω verbis cap. i. Erfd. Bl. L^L. strictè inhæreret, &, ut paulo supra dictum, evidenter inde constare putat, successionem non longius se se extendere in linea descendente quam ad nepotes & neptes, h.e. cum effectu competere eis, jus representationis ; reliquos vero omnes juxta rigorem legis excludi ab hæreditate; æqvum tamen arbitratur, remotiores in hac linea, si existant, esse admittendos, & jus

Uplan-

d. tract. p. m. 190.

Uplandicum hoc in casu seqven-
dum, excludens omnes ascenden-
tes, quoad campareāt Descenden-
tes. Inde à jure Christophoriano
statim fuisse recessum, utut postea
iterum an convenienter id fieret,
disputari cœptum. add: **Ettens-**
Höök & Illust. Dn. Kålamb. a

§. 18.

Deficientibus Descendentibus, jus
successionis in bona defuncti, in a-
scendentes transfertur, qui alias
retrohæredes Baakarswingar di-
cuntur. Inter qvos tamen paren-
tes primi gradus, juxta leges Sve-
canas provinc: una cum fratribus
vel Sororibus germanis, ad fratriis
vel Sororis suæ defunctæ relictam
hereditatem vocantur, Nu är eh Barn/
exprimit lex eller Barnabarn til/ Eä äro
Fader/ och Moder/ och Samlyckane wñdh
then Döda &c. quorum Pater
a d. locis nempe p. 190. & 336. seqq. &

& Mater demidiam defuneti facultatem capiet, altera vero demidia ad fratres fororesq; devolvi debet. Pater v. duas hæreditatis partes, Mater autem tertiam accipiet. Si vero pater decesserat & mater adhuc vitam trahat, dimidiam nihilominus accipit superstes, reliqua cedit fratribus, vel eorum locum repræsentantibus. Si contingat utrumq; Parentem, vitâ gaudere, uno tantum existente ex germanis, duas ille, hic autem tertiam amplectitur partem honorum. Aliter vero comparatum est, si ex germanis liberi existenterint; illi enim jure repræsentationis succidunt in locum Parentum suorum, adeo ut, sive plures sive pauciores fuerint, ad dimidiam partem honorum defuncti, cum unico germano, admittantur. prout fusius hæc in legibus nostris excutiuntur. **B.** quid jure municipali ob tineat, vid. Stadz. **Q. Q.** et item quid Jure Rom. & quatenus ascēdentes ulterius succedant, &c an in ordine ascendentium

C

valeat

B. c. 2. Erfob. Q. Q. et cap. 2. eod. & Novell. 118.
c. 2. add. Strub. Exercit. 38. tb. 29.

valeat jus repræsentationis, ac quoisq;
pateat in collateralibus, concurrentibus
cum ascendentibus ad hereditatem de-
functi, forte sub ipso discursu dabitur
differendi occasio, prætereaque quate-
nus in stirpes & capita fieri debeat
successio.

§. XIX.

Transversalium ordo, tertio loco se
insinuat, Svetice **Sydoarf** in quo fra-
tres Sororesque germanæ **Sanfulla**/
concurrentes cum uterinis, vel consang-
vineis **Sunderfulla**, in tres partes,
cum his, in bonis patris Sororisve ger-
manæ defunctæ relictis, juxta leges Ivec.
prov. admituntur . Ubi juxta arbitra-
mūr, eodem jure, quā successionem,
halfarbor/ halfarster/ half morbor/
half. Morster / concurrentes cum
sam Farbor/ sam Farster sam. Mor-
bor/ sam. Morster quo gaudent **Sun-**
derfulla & **Sanfulla**, cum successio
ipsis conceditur: idemque esse dicen-
dum, si inter ulteriorum graduum sam-
bch halfslächtigar/ de hereditate ori-
atūr

atur controversia. ¶ Porrò iure Svec.
jus repræsentationis tantum fratrum
& Sororum germanarum liberis per-
mittitur, non vero uterinorum & con-
sanguinearum. „ Qvod etiam ad illos,
qui cum his conferuntur, puto esse ad-
plicandum.

§. XX.

Postea reliqui agnati & cognati, pro
ratione distantiae gradus admittuntur,
non in stirpes sed in capita, cessante
quippe iure repræsentationis. Scilicet
pares in gradu, sunt pares quā jus in
successione; proximior autem heic
semper excludit remotiorem, ut appa-
ret ex dicto capite Et fo. B. II. 9,

§. XXI.

Hæreditatem vacuefactam heredi-
bus, Svetice Danaarf/ fiscus occupat
& capit. Actum caduca censetur heredi-
tas

¶ vid sent. reg. 1621. in causa Andreæ Stuarts
& Caroli Christierni super hereditate Dn. Mar-
garetha de hambre n. vid. c. 3. & 9. Erfd.
B. L. & rescript. reg. 13. septēb. 1686. vid. Novel.
ii. add. Rålamb. obser. 8. n. 5. lib. 4. § c. 3.
¶. & cap. 2. eod. Stl.

tas, si heredes intra legitimū tēpus illam
non adeant, aut per diploma citati, non
compareant. Attendenda heic sunt pri-
vilegia civitatum, Academiarum, &c.
quibus ad talem hereditatem venire so-
lent; ac præterea considerandum, an fa-
ctum sit à mortuo testamentum, an in-
testatus decesserit, cum illo casu ple-
rumque excludatur fiscus. Plura vide
cap. ult: erfo. Bl. ΩΩ add: ff. & Codic.
Malta quidem, candide lector hic des-
iderantur, quæ persequi tum temporis
angustia, tum ingenii mei imbecilli-
tas, vetuit prohibuitque; Candorem
itaque tuum sincerum compello, ad
quem totus refugio, cum certissima
spe, ne hæc pro modulo iugenii al-
lata in deteriorem partem interpreta-
ri velis.

Deo O. M. Filio nato, ac Spiritui San-
cto, pro sua concessa gratia, sit laus,
honor & gloria in sempiter-
num Amen.

AD.

¶ Tit. 14. lib. 49. ff. de Jure fisci ac Cod. tit. 10.
lib. 10. de bonis vacant.

Heres una eademque persona cum defuncto esse putatur.

Heres Heredis, per multas successiones etiam defuncti heres est.

Hæredem ejusdem potestatis, jurisque esse, cuius fuit defunctus, constat.

In heredem non solent actiones transferre quæ pœnales sunt, ex maleficio, veluti furti, injuria &c.

Hæreditas quam diu jacet, possessio nullius est.

Viro

VIRO JUVENI

Tam Nasalium splendore, quam Doctrinâ morumq; celebritate Præstantissimo ac Ornatiſſimo,

DN. ISAACO MELLINO,
Publicè disputaturo, Patriotæ ac Amico syavissimo.

Esse Te cretum pietate primis,
Novimus claris Proavia ISAACE,
Insuper Musis celebris Minervæ
rite dicatum,:
Nam tibi fontes placuitque adire,
Palladis montis sophiæ sacratos
Mella rorantes animo secutus
Artis amore.

In simul castris Themidis ministras
Laude nunc pandis Patriota docte
Furi occulta & pariter diserte
Differis ore.

Perge sic artes bene Tu labore,
Mentis innatum & genium polire,
Ult tibi tandem patriaque terræ
gloria fias.

Gratulabundo animo, avenâ licet gra-
cili applaudebat

JOHANNES ROGBERGIUS.
Smol.